Zimsko računanje vremena počelo je noćas u tri sata posle ponoći, pomeranjem časovnika za jedan sat unazad.

Letnje računanje vremena u Srbiji, prema Zakonu o računanju vremena, počinje u poslednjoj nedelji marta, a završava se poslednje nedelje oktobra, a cilj pomeranja vremena uglavnom je ušteda električne energije.Letnje računanje vremena je kod nas prvi put uvedeno 27. marta 1983. godine.

Od 1995. godine kazaljke na satovima su pomerane u poslednjoj sedmici septembra, na osnovu odluka koje je donosila vlada, a 2006. godine je donet novi zakon u toj oblasti i letnje računanje vremena usklađeno je sa Evropskom unijom.

"Službeno vreme" u svetu pomera se unapred u poznu zimu ili rano proleće, a vraća unazad u jesen, najčešće za jedan sat, ali tačan broj sati i datumi izmena određuju se na lokalnom nivou i podložni su promenama.

Pomeranje kazaljki u zapadnoj Evropi uvedeno je početkom 1970-ih godina, uz obrazloženje da se time "produžava" dan, omogućuju uštede u potrošnji električne energije, povećava produktivnost, poboljšava prilagođavanje ljudi i radni dan čini efikasnijim.

Sve evropske zemlje koriste letnje vreme, a datum pomeranja kazaljki različit je od države do države, tako da na severnoj hemisferi letnje vreme počinje poslednje nedelje marta ili prve nedelje u aprilu.

Pomeranje vremena se u većini slučajeva obavlja u noći između subote i nedelje, da ne bi uzrokovalo veće probleme za radno stanovništvo.

Prelazak na letnje i zimsko vreme prvi put je zabeleženo 1916. godine u zemljama na severu Evrope, a do sada je uvedeno u oko 70 zemalja, uglavnom na severnoj hemisferi.

Od 2002. godine Evropska unija, kao i ostale zemlje u Evropi, odredile su da početak letnjeg vremena počinje poslednje nedelje marta i završava poslednje sedmice oktobra. Island je jedina evropska zemlja koja nije uvela zimsko i letnje računanje vremena.

Na južnoj hemisferi početak i kraj letnjeg vremena obrnut u odnosu na severnu.